

ผลการเรียนภาษาอังกฤษโดยใช้ภาพยนตร์ร่วมสมัยภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาทักษะการวิเคราะห์
ประโยคและไวยากรณ์ภาษาอังกฤษของนิสิตคณะศิลปศาสตร์และวิทยาศาสตร์
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน*

Effects of English Language Learning through Contemporary English language Films
on Development of Students' English Grammar and Sentence Analysis skills,
Faculty of Liberal Arts and Science, Kasetsart University, Kamphaeng Saen Campus

อนามัย ดำเนตร (Anamai Damnet)**

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา 1) ผลการเรียนรู้ภาษาอังกฤษโดยใช้ภาพยนตร์ร่วมสมัยภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาทักษะการวิเคราะห์ประโยคและไวยากรณ์ภาษาอังกฤษของผู้เรียน และ 2) ความพึงพอใจในการเรียนภาษาอังกฤษโดยใช้ภาพยนตร์ร่วมสมัยภาษาอังกฤษของผู้เรียน การศึกษาครั้งนี้เป็นการวิจัยในชั้นเรียนโดยใช้ระเบียบวิธีวิจัยแบบผสมระหว่าง การวิจัยเชิงปริมาณและการวิจัยเชิงคุณภาพกลุ่มตัวอย่างเป็นนิสิตคณะศิลปศาสตร์และวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน เรียนวิชาโครงสร้างไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ 1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2560 จำนวน 46 คน ได้มาโดยการสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบกลุ่ม (Cluster random sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ 1) แผนการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการวิเคราะห์ประโยคและไวยากรณ์ภาษาอังกฤษโดยใช้ภาพยนตร์ร่วมสมัยภาษาอังกฤษ 2) แบบทดสอบทักษะการวิเคราะห์ประโยคและไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ 3) แบบสอบถามความพึงพอใจในการเรียนภาษาอังกฤษโดยใช้ภาพยนตร์ร่วมสมัยภาษาอังกฤษ และ 4) แบบสัมภาษณ์เชิงลึก การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณใช้สถิติพรรณนา ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่า t-test ส่วนการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพใช้วิธีการวิเคราะห์เชิงเนื้อหา

ผลการวิจัยพบว่า 1) ผลการเรียนรู้ภาษาอังกฤษโดยใช้ภาพยนตร์ร่วมสมัยภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาทักษะการวิเคราะห์ประโยคและไวยากรณ์ภาษาอังกฤษของผู้เรียน หลังเรียนแตกต่างจากความสามารถดังกล่าวก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 2) ความพึงพอใจในการเรียนภาษาอังกฤษโดยใช้ภาพยนตร์ร่วมสมัยภาษาอังกฤษของผู้เรียนโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด และ 3) แผนการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการวิเคราะห์ประโยคและไวยากรณ์ภาษาอังกฤษโดยใช้ภาพยนตร์ร่วมสมัยภาษาอังกฤษสามารถช่วยพัฒนาทักษะการวิเคราะห์ประโยคและไวยากรณ์ภาษาอังกฤษของผู้เรียนโดยการปรับทัศนคติและกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความรู้สึกรักอยากพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษด้วยตนเอง นอกจากนี้ยังเปลี่ยนบทบาทของอาจารย์จากผู้สอนเป็น “ผู้ร่วมเรียนรู้ในห้องเรียน” (Co-learner/co-investigator) อีกด้วย

* บทความนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อเผยแพร่ความรู้ทางวิชาการ

This article aims at publishing academic knowledge.

** อาจารย์ประจำภาควิชาศิลปศาสตร์ คณะศิลปศาสตร์และวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน

E-mail: andydamnet@gmail.com

Lecturer of Department of Liberal Arts, Faculty of Liberal Arts and science, Kasetsart University, Kamphaeng Saen Campus

คำสำคัญ: การพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ การวิเคราะห์ประโยคและไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ ภาพยนตร์ร่วมสมัยภาษาอังกฤษ

Abstract

The objectives of this study were to: 1) study effects of English language learning through contemporary English language films on development of students' English grammar and sentence analysis skills; and 2) investigate students' satisfaction of English language learning through contemporary language films. This investigation was based on classroom research utilizing mixed methods (quantitative and qualitative research). Samples were 46 students of Faculty of Liberal Arts and Science, Kasetsart University, Kamphaeng Saen Campus studying "English Grammar Structure I," in the first semester of 2017 academic year by cluster random sampling. Research instruments were: 1) learning management plans to develop learners' English grammar and sentence analysis skills through contemporary English language films; 2) a test of English grammar and sentence analysis skills; 3) satisfaction questionnaires of English language learning through contemporary English language films; and 4) in-depth interviews. Quantitative analyses were done through descriptive statistics, i.e., percentages, means, standard deviations, and t-test, while content analysis was used for qualitative analysis.

The study reveals that: 1) results of English language learning through contemporary English language films on development of learners' English grammar and sentence analysis skills after the treatment was different from the pre-treatment at .01, significantly; 2) the overall of learners' satisfaction of English language learning through contemporary English language films was at the highest level; 3) learning management plans developing learners' English grammar and sentence analysis skills through contemporary English language films could assist learners in enhancing their English grammar and sentence analysis skills by adjusting learners' attitudes and urging learners to develop their English language skills by themselves. In addition, it could change teachers' role from instructors to be the Co-learner/co-investigator, as well.

Key words: Development of English language skills, English grammar and sentence analysis, and contemporary English language films

บทนำ

ภาษาอังกฤษเป็นสื่อสากลที่สำคัญ และเป็นที่ยอมรับว่าจำเป็นอย่างยิ่งในการสื่อสารระหว่างบุคคลที่พูดภาษาแม่ที่แตกต่างกัน ถ้าปราศจากทักษะการใช้ภาษาอังกฤษที่มีประสิทธิภาพแล้ว การสื่อสารข้ามชาติและวัฒนธรรมของบุคคลเพื่อดำเนินธุรกรรมด้านธุรกิจ การเมือง การปกครอง และการท่องเที่ยวแล้ว ย่อมส่งผลต่อเศรษฐกิจและสังคมในระดับนานาชาติ ทักษะที่สำคัญและจำเป็นของภาษาอังกฤษในฐานะภาษาสากลของโลก (English as an international language) จะต้องประกอบด้วยทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน (Crystal, 2003) หนึ่งในนโยบายการศึกษาของประเทศไทยได้เน้นความสำคัญของการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษทั้ง 4 ด้านดังกล่าว เพื่อให้ผู้เรียนสามารถใช้สื่อสารได้อย่างถูกต้องและคล่องแคล่ว (Accuracy and fluency) เพื่อเป็นสื่อและเครื่องมือในการพัฒนาประเทศชาติต่อไป

นับตั้งแต่แผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติฉบับที่ 8 (พ.ศ.2540-2544) จนถึงปัจจุบันได้บรรลุวิสัยทัศน์ของ การศึกษาที่พึงประสงค์ในอนาคตไว้ว่า “ต้องพัฒนาคนไทยให้มีความรู้ ความสามารถและทักษะที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิตในยุคโลกาภิวัตน์ที่จำเป็นต้องมีความรู้ภาษาต่างประเทศเป็นอย่างดี โดยเฉพาะวิชาภาษาอังกฤษ” (กระทรวงศึกษาธิการ, 2542) จากความสำคัญดังกล่าวรัฐบาลจึงได้กำหนดให้ภาษาอังกฤษเป็นรายวิชาในสาระวิชาพื้นฐานทุกระดับชั้นการศึกษาตั้งแต่ระดับประถมศึกษา มัธยมศึกษา และอุดมศึกษา ซึ่งการเรียนภาษาอังกฤษต้องอาศัยกระบวนการคิดและการฝึกฝนทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ทำให้การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในปัจจุบันต้องปรับเปลี่ยน โดยต้องประยุกต์ใช้สื่อประกอบการสอนให้ทันสมัยในยุคดิจิทัล เพื่อกระตุ้นความสนใจของผู้เรียน และส่งเสริมให้ผู้สอนจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษให้ดำเนินไปตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้และเกิดประสิทธิผล

ทั้งนี้ ทักษะการใช้ภาษาอังกฤษ กับองค์ความรู้ด้านไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ นับว่ามีความเกี่ยวข้องกันโดยตรงเพราะเป็นเรื่องของกฎเกณฑ์ที่ต้องอาศัยการจดจำและฝึกฝนเพื่อนำไปใช้ในการฟัง การพูด การอ่านและการเขียน หากไม่แม่นยำในกฎเกณฑ์หรือไวยากรณ์ การสื่อสารย่อมไม่บรรลุผล (Cowan, 2008) อีกทั้งไวยากรณ์ยังมีความสัมพันธ์กับทักษะการใช้ภาษาอังกฤษทั้ง 4 ด้าน ตลอดจนองค์ความรู้ด้านคำศัพท์ จนยากจะแยกออกมาศึกษาเป็นส่วนได้ ผู้ใช้ภาษาที่ขาดทักษะพื้นฐานด้านไวยากรณ์จึงไม่อาจใช้ภาษาตามสถานการณ์หรือบริบทต่างๆ ได้ถูกต้อง เหมาะสม และคล่องแคล่ว เนื่องจากไวยากรณ์เป็นส่วนสำคัญของภาษา ดังนั้นหากสามารถพัฒนาทักษะการวิเคราะห์ประโยคและใช้ไวยากรณ์ได้มากเท่าใดจะส่งผลให้สามารถใช้ภาษาได้ดีมากขึ้นตามลำดับ (นววรรณ พันธเมธา, 2527; Potgieter and Conradie, 2013; White, 2005) ทั้งนี้การเรียนการสอนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษในบริบทต่างๆ (Grammar in context หรือ Focus on form) เป็นวิธีการสอนแบบมุ่งเน้นความหมายของไวยากรณ์โดยขึ้นอยู่กับสถานการณ์ซึ่งแตกต่างกับการสอนไวยากรณ์แบบดั้งเดิมที่แยกส่วนการเรียนรู้ให้เป็นเพียงรูปแบบโครงสร้างของประโยค ทำให้ผู้เรียนไม่สามารถนำความรู้ด้านไวยากรณ์มาประยุกต์ใช้ได้จริง (กุสุมา ลำนุ้ย, 2538;) ดังนั้นนอกเหนือจากบทเรียนไวยากรณ์เชิงโครงสร้าง ประโยค ผู้สอนจำเป็นต้องจัดบริบทกลยุทธ์และสิ่งแวดล้อมในการเรียนการสอนให้เอื้อต่อการเรียนรู้ไวยากรณ์เพื่อเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนให้สูงขึ้น วิธีการหนึ่งคือ การใช้สื่อสอนประเภทเอกสารจริง (Authentic materials) เช่น บทอ่านจากหนังสือพิมพ์ นิตยสาร เพลง ภาพยนตร์ (สุพรรณิ อาศัยราช และ นันทวดี วงษ์เสถียร, 2557) ถือเป็นสื่อการสอนที่มีลักษณะภาษาเป็นธรรมชาติ ดังนั้นผู้เรียนจึงได้เรียนรู้ภาษาที่ใช้ในสถานการณ์จริง อีกทั้งยังได้เรียนรู้ประเด็นทางวัฒนธรรมของเจ้าของภาษาที่สอดแทรกอยู่ในเอกสารจริง ซึ่งสามารถกระตุ้นให้ผู้เรียน เกิดความสนใจในบทเรียนมากยิ่งขึ้น (อารดี อภิวงศ์งาม, 2557)

แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การเรียนรู้และการสอนไวยากรณ์เป็นเรื่องที่ซับซ้อน วิธีการสอนขึ้นอยู่กับประสบการณ์การสอนและรูปแบบการเรียนรู้ (Cognitive style) ของผู้สอนและผู้เรียน รวมทั้งประเภทของไวยากรณ์ที่สอนด้วย (จินตนา สุจางันท์, 2544) เซเล-เมอร์เซีย (Celce-Murcia, 1988 อ้างอิงใน ธัญญภรณ์ เชื้อนมนี, 2546: 11-12) ได้เสนอขั้นตอนในการสอนไวยากรณ์ ดังนี้ ขั้นตอนการนำเสนอโครงสร้างไวยากรณ์ (Presentation) ประกอบด้วย 2 วิธี คือ 1) Deductive Approach คือ การเริ่มต้นสอนไวยากรณ์ ตามด้วยประโยคตัวอย่างการใช้ไวยากรณ์ แล้วจึงให้ผู้เรียนฝึกการใช้ไวยากรณ์ 2) Inductive Approach เริ่มต้นสอนโดยการใช้ประโยคตัวอย่างที่แสดงการใช้ไวยากรณ์ที่จะสอน หลังจากนั้นให้ผู้เรียนฝึกการใช้ไวยากรณ์ และสุดท้ายให้ผู้เรียนสรุปกฎการใช้ไวยากรณ์นั้นด้วยตัวเอง ดังนั้น ขั้นตอนการสอนไวยากรณ์หมายถึงการสอนที่ให้ผู้เรียนหาเนื้อหาในบทเรียน หลังจากได้สอนศัพท์ในเนื้อหาที่จะสอน แล้วฝึกรูปแบบที่มีการควบคุมคำตอบ เมื่อได้ฝึกรูปแบบประโยคจนผู้เรียนพูดได้คล่องแคล่วแล้วก็สรุปกฎและการใช้ไวยากรณ์ หลังจากนั้นฝึกระดับความหมาย ระดับสื่อสาร และขั้นตอนการทำให้แบบฝึกหัด หลังจากที่ได้ฝึกปากเปล่าแล้วเพื่อทดสอบความรู้ความเข้าใจของผู้เรียน ซึ่งขั้นตอนที่กล่าวมาชี้ให้เห็นว่า การเรียนรู้ไวยากรณ์ตามแนวภาษาศาสตร์เน้นเรื่องกฎเกณฑ์ไวยากรณ์ มุ่งให้ความสำคัญกับระบบโครงสร้างภาษาและกฎเกณฑ์เป็นหลัก ดิเรกชัย มหัทธนะสิน (2517) กล่าวว่า วิชาไวยากรณ์ คือ วิชาว่าด้วยระบบระเบียบทางภาษาที่เกี่ยวกับการนำหน่วยเสียงมาประกอบกันให้เป็นคำ และนำคำมาเรียงเป็นประโยค ส่วนจินตนา สุจางันท์ (อ้างแล้ว) กล่าวว่าไวยากรณ์ หมายถึง การใช้กฎเกณฑ์ภาษาอย่างถูกต้องเพราะการเรียนการสอนภาษาอังกฤษทั้งในการฟัง พูด อ่าน หรือเขียนนั้นต้องใช้ไวยากรณ์ทั้งสิ้น

การใช้สื่อเพื่อการเรียนรู้และการสอนภาษาอังกฤษ พบว่า คล้ายคลึงกับสื่อและอุปกรณ์การเรียนรู้และการสอนในวิชาทั่วไป ซึ่งเป็นสื่อสำเร็จรูปที่ทำขึ้นเชิงการค้า หรือเป็นสื่อที่ครูผู้สอนผลิตขึ้นเอง โดยจำแนกออกเป็น 3 ประเภท คือ สื่อสายตา (Visual aids) สื่อเสียง (Audio aids) และสื่อเสียงและสายตา (Audio-visual aids) ซึ่งสื่อผสมระหว่างสื่อเสียงและสื่อสายตาจัดเป็นสื่อที่มีประสิทธิภาพมากที่สุด เนื่องจากเป็นภาพเคลื่อนไหวและมีเสียงประกอบด้วย เป็นการเร้าและดึงดูดความสนใจของผู้เรียนได้มากกว่าสื่อประเภทอื่น สื่อประเภทนี้คือ ภาพยนตร์ร่วมสมัยภาษาอังกฤษ วิดีโอ ซีดี เป็นต้น (สังเวียน สฤติกุล, 2525; Etemadi, 2012) ภาพยนตร์ร่วมสมัยภาษาอังกฤษเป็นสื่อประเภทเสียงและภาพที่ถ่ายทอดเรื่องราวเป็นภาษาพูดที่ใช้จริงในปัจจุบันของเจ้าของภาษาทำให้ผู้เรียนได้เรียนรู้สำเนียง (Accents) ระดับน้ำเสียงที่หนักเบา (Stress) สถานการณ์ตามบริบทของตัวละครในเรื่อง นอกจากนี้ภาพยนตร์ร่วมสมัยภาษาอังกฤษยังเป็นเครื่องมือในการสื่ออารมณ์ (Emotional Function) ให้กับผู้เรียนเพื่อให้เกิดความสนุกสนานและเพลิดเพลิน รวมทั้งสอดแทรกข้อคิดและปรัชญาที่ผู้เรียนสามารถนำมาใช้ในชีวิตประจำวัน เป็นสื่อที่ทำให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ภาษาอังกฤษและวัฒนธรรม จากเจ้าของภาษาได้อย่างเป็นธรรมชาติ ผู้เรียนสามารถฟังการสนทนาและโต้ตอบของตัวละครประกอบกับกิริยาท่าทางในสถานการณ์จริงที่เป็นปัจจุบัน (Birules-Muntane & Soto-Faraco, 2016, Ebrahimi & Bazaee, 2016, Hu, 2006, pp. 235 – 240; Stewart, 2006)

ในฐานะที่ผู้วิจัยเป็นผู้สอนรายวิชาโครงสร้างไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ 1 ให้กับนิสิตชั้นปีที่ 1 หลักสูตร ศศ.บ. ภาษาอังกฤษเพื่ออุตสาหกรรมบริการ คณะศิลปศาสตร์และวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน ซึ่งเป็นวิชาบังคับ ได้พบปัญหาความสามารถทางไวยากรณ์ของผู้เรียนจากการฟัง และการพูดภาษาอังกฤษในการโต้ตอบระหว่างผู้สอนและผู้เรียนในห้องเรียน รวมถึงการทำแบบฝึกหัด และแบบทดสอบด้านการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนของผู้เรียนพบว่า ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนใน 4 ทักษะดังกล่าว อยู่ในระดับค่อนข้างต่ำถึงปานกลาง ซึ่งข้อผิดพลาดของผู้เรียน

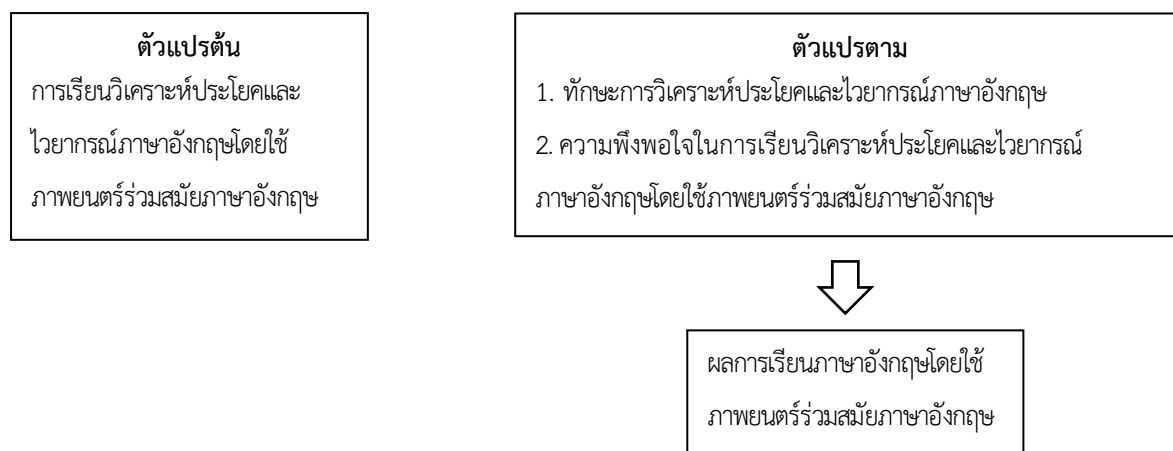
ส่วนใหญ่เกิดจากสาเหตุการใช้ไวยากรณ์ไม่ถูกต้อง ผิดความหมาย ไม่เหมาะสมกับบริบท เนื่องจากนิสิตไม่เข้าใจ และไม่สามารถจดจำความหมายและความสำคัญของไวยากรณ์แต่ละประเภทได้ ทั้งนี้การเรียนการสอนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษยังจัดอยู่ในวิชาบังคับในหลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษในทุกระดับการศึกษา แต่ปัจจุบันผู้เรียนส่วนใหญ่ยังประสบปัญหาการเรียนการสอนไวยากรณ์ของทุกระดับการศึกษา เพราะโครงสร้างไวยากรณ์ภาษาอังกฤษและไทยแตกต่างกันโดยสิ้นเชิง และผู้เรียนยังขาดโอกาสในการฝึกฝนการใช้ภาษาอังกฤษในสถานการณ์จริง หรือบริบทจริงจึงไม่สามารถใช้ภาษาอังกฤษสื่อสารในสถานการณ์จริงได้อย่างถูกต้อง คล่องแคล่ว และมีประสิทธิภาพ (นงสมร พงษ์พานิช, 2554)

นอกจากนี้การสอนไวยากรณ์ที่ผ่านมาเป็นแบบแยกส่วน ทำให้ผู้เรียนเบื่อหน่าย และเรียนรู้เข้าใจจุดมุ่งหมาย การแก้ปัญหาสามารถแก้ไขได้โดยครูผู้สอนต้องใช้การพัฒนาทักษะทางไวยากรณ์เพื่อการสื่อสารในบริบทต่างๆ (Grammar in context หรือ Focus on form) ซึ่งเป็นรูปแบบวิธีการสอนแบบมุ่งเน้นความหมายของไวยากรณ์ที่ขึ้นอยู่กับสถานการณ์นั้นๆ แตกต่างกับการสอนไวยากรณ์แบบเก่าที่แยกส่วนเป็นเพียงรูปแบบโครงสร้างของประโยค ทำให้ผู้เรียนไม่สามารถนำความรู้ด้านไวยากรณ์มาประยุกต์ใช้ได้จริง ด้วยเหตุผลดังกล่าวผู้สอนจึงจำเป็นต้องจัดบริบทกลยุทธ์และสิ่งแวดล้อมในการเรียนรู้และการสอนให้เอื้อต่อการเรียนรู้ไวยากรณ์ของผู้เรียนเพื่อเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนให้สูงขึ้น โดยใช้วิธีการเรียนรู้และการสอนที่มีประสิทธิภาพ คือ การใช้สื่อการสอนประเภทเอกสารจริง (authentic materials) เช่น บทอ่านจากหนังสือพิมพ์ นิตยสาร เพลง ภาพยนตร์ ทั้งหมดล้วนเป็นสื่อที่มีลักษณะภาษาเป็นธรรมชาติ การใช้สื่อดังกล่าวจะทำให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ภาษาที่ใช้ในสถานการณ์จริง รวมทั้งได้เรียนรู้บริบทด้านวัฒนธรรมของเจ้าของภาษาที่ปรากฏในเอกสารจริงซึ่งกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความสนใจในบทเรียนมากยิ่งขึ้น (วิสาข์ จิตวิตร, 2541)

ดังนั้นการพัฒนาทักษะการวิเคราะห์ประโยคและไวยากรณ์ภาษาอังกฤษจึงเป็นแนวทางการแก้ไขปัญหาดังกล่าวได้อีกทั้งยังช่วยพัฒนาความมั่นใจและความกล้าแสดงออกในการสื่อสารเป็นภาษาอังกฤษของผู้เรียนเมื่อมีความจำเป็นต้องใช้ภาษาอังกฤษในสถานการณ์จริง และลดอุปสรรคด้านพื้นฐานทางไวยากรณ์ จากปัญหาที่กล่าวมาผู้วิจัยได้ตระหนักถึงปัญหาดังกล่าวและพบว่ามีความจำเป็นต้องแก้ไขปัญหาดังกล่าวข้างต้น โดยได้ตระหนักถึงบริบทของการจัดการเรียนรู้ให้เข้ากับยุคโลกาภิวัตน์ที่ใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารมากขึ้น มีเอกสารหรือข้อความสื่อสารที่เป็นภาษาอังกฤษหลากหลายที่ผู้เรียนคุ้นเคยในชีวิตประจำวันและผู้เรียนสามารถนำมาประยุกต์ใช้เป็นสื่อในการเรียนรู้ ภาพยนตร์ร่วมสมัยภาษาอังกฤษสามารถนำมาประยุกต์เป็นสื่อการเรียนรู้และการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการวิเคราะห์ประโยคและไวยากรณ์ภาษาอังกฤษได้ เนื่องจากภาษาที่ตัวละครในภาพยนตร์ใช้สื่อสารระหว่างบุคคลนั้น เป็นภาษาที่เจ้าของภาษาใช้จริงในชีวิตประจำวันในปัจจุบัน รวมทั้งบริบทและเหตุการณ์ในการสนทนา สถานที่ การแต่งกาย อาหาร และวัฒนธรรมที่ปรากฏในภาพยนตร์ร่วมสมัยภาษาอังกฤษนั้น น่าสนใจ ตอบสนองความต้องการในการเรียนรู้ของผู้เรียน ทำให้ผู้เรียนมีความเชื่อมั่นในการใช้ภาษาอังกฤษได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น สอดคล้องกับ Youming Wang (2009) ได้ระบุว่า การใช้ภาพยนตร์ประกอบการสอนภาษาอังกฤษ ช่วยให้ผู้เรียนมีความมั่นใจในตนเอง มีความกระตือรือร้น และฝึกฝนการเรียนรู้ภาษาอังกฤษมากขึ้น นอกจากนี้ Hu Xiaojiong and Jiang Xianxing (2008) ยังได้กล่าวว่า การใช้ภาพยนตร์ประกอบการสอนภาษาอังกฤษเป็นการสร้างแรงจูงใจให้กับผู้เรียนให้เรียนภาษาอังกฤษได้ดีขึ้น

การใช้ภาพยนตร์ร่วมสมัยภาษาอังกฤษพัฒนาทักษะการวิเคราะห์ประโยคและไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ มีผลช่วยให้ผู้เรียนได้นำความรู้เกี่ยวกับประโยคและไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ จากรายวิชาโครงสร้างไวยากรณ์ 1 ซึ่งมีเนื้อหาคือ Clauses and simple sentences, Passive sentences, Liking expressions, Compound sentences, Complex sentences, Nouns and articles, Pronouns and determiners, Modals, Adjectives and other forms that describe nouns ไปใช้พัฒนาทักษะการวิเคราะห์ประโยคและไวยากรณ์ภาษาอังกฤษจากภาพยนตร์ร่วมสมัยภาษาอังกฤษ กล่าวคือ ในการเรียนการวิเคราะห์ประโยคและไวยากรณ์ภาษาอังกฤษในห้องเรียนโดยผู้เรียนไม่ได้ชมภาพยนตร์ร่วมสมัยภาษาอังกฤษนั้น ยกที่ผู้เรียนจะเข้าใจรูปแบบการวิเคราะห์ประโยคและไวยากรณ์ภาษาอังกฤษเพื่อไปใช้ในชีวิตประจำวัน ตัวอย่างสมมติเช่น ในภาพยนตร์ร่วมสมัยภาษาอังกฤษ เป็นฉากที่พระเอกในเรื่องชื่อ Andrew กำลังนั่งเรียนอยู่ในห้องเรียน และเขามีได้สนใจในบทเรียนที่อาจารย์กำลังสอน Andrew กำลังเล่นเกมสโนว์โพรคัพมือถือ อาจารย์ผู้สอนจึงจ้องหน้าและพูดกับ Andrew ด้วยเสียงค่อนข้างต่ำว่า “Andrew, what are you doing?” Andrew ตอบด้วยสำเนียงสุภาพและมีแวตาสำนึกผิดว่า “Sorry, I won’t do it anymore.” ถ้าวิเคราะห์ตามหลักไวยากรณ์ทั่วไป จะพบว่าประโยค “What are you doing? แปลตรงตัวว่า “คุณกำลังทำอะไร” เป็นประโยคคำถามในรูป Present continuous ผู้ตอบน่าจะตอบว่า “ผมกำลังเล่นเกมสโนว์โพรคัพ” แต่ประโยคคำถามดังกล่าวนี้เป็นประโยคที่อาจารย์ผู้สอนตำหนิว่า Andrew มีพฤติกรรมไม่ตั้งใจเรียน ควรหยุดพฤติกรรมนั้นเสีย จากสำเนียงและแวตาสที่ Andrew ตอบนั้น ทำให้ผู้เรียนที่ชมภาพยนตร์ร่วมสมัยภาษาอังกฤษเข้าใจว่า Andrew ได้รู้สึกสำนึกผิดและสัญญาว่าจะไม่ทำพฤติกรรมเช่นนั้นอีก ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Damnet (2008) และ Damnet and Borland (2007) ที่ระบุว่าภาพยนตร์ร่วมสมัยภาษาอังกฤษสามารถช่วยให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ภาษาอังกฤษได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น เนื่องจากผู้เรียนได้เห็นภาพ ได้ยินเสียงและสามารถวิเคราะห์ความหมายของประโยคที่ตัวละครพูด รวมทั้งท่าทาง และน้ำเสียงของตัวละครในภาพยนตร์ร่วมสมัยภาษาอังกฤษ ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงเลือกการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการวิเคราะห์ประโยคและไวยากรณ์ภาษาอังกฤษโดยใช้ภาพยนตร์ร่วมสมัยภาษาอังกฤษ เพื่อเป็นการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่จะช่วยให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาความรู้พื้นฐานทางไวยากรณ์ของตนเองผ่านการวิเคราะห์ สังเคราะห์และลงมือปฏิบัติจริง โดยยึดหลักเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง ดังเสนอในภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย ต่อไปนี้

กรอบแนวคิดการวิจัย

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาผลการเรียนภาษาอังกฤษโดยใช้ภาพยนตร์ร่วมสมัยภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาทักษะการวิเคราะห์ประโยคและไวยากรณ์ภาษาอังกฤษก่อนและหลังเรียนของผู้เรียนรายวิชาโครงสร้างไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ 1 คณะศิลปศาสตร์และวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน

2. เพื่อศึกษาความพึงพอใจในการเรียนภาษาอังกฤษโดยใช้ภาพยนตร์ร่วมสมัยภาษาอังกฤษของผู้เรียนรายวิชาโครงสร้างไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ 1 คณะศิลปศาสตร์และวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน โดยใช้ภาพยนตร์ร่วมสมัยภาษาอังกฤษ

คำถามการวิจัย

1. ผลการเรียนภาษาอังกฤษโดยใช้ภาพยนตร์ร่วมสมัยภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาทักษะการวิเคราะห์ประโยคและไวยากรณ์ภาษาอังกฤษก่อนและหลังเรียนของผู้เรียนรายวิชาโครงสร้างไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ 1 คณะศิลปศาสตร์และวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน เป็นอย่างไร

2. ความพึงพอใจในการเรียนภาษาอังกฤษโดยใช้ภาพยนตร์ร่วมสมัยภาษาอังกฤษของผู้เรียนรายวิชาโครงสร้างไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ 1 คณะศิลปศาสตร์และวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน โดยใช้ภาพยนตร์ร่วมสมัยภาษาอังกฤษ เป็นอย่างไร

ขอบเขตการวิจัย

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา การศึกษาครั้งนี้เป็นการวิจัยในชั้นเรียนโดยมุ่งศึกษาผลการเรียนภาษาอังกฤษโดยใช้ภาพยนตร์ร่วมสมัยภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาทักษะการวิเคราะห์ประโยคและไวยากรณ์ภาษาอังกฤษของผู้เรียน ที่ผู้สอนกำหนดเป็นแผนการจัดการเรียนรู้ขั้นต้นโดยผู้สอน เป็นผู้แนะแนว (Guide) และอำนวยความสะดวก (Facilitator) โดยเน้นการพัฒนาทักษะการวิเคราะห์ประโยคและไวยากรณ์ภาษาอังกฤษโดยใช้ภาพยนตร์ร่วมสมัยภาษาอังกฤษ จำนวน 4 เรื่องได้แก่ 1) Waitress 2) Sweet November 3) My Week With Marilyn และ 4) The Wedding Singer เพื่อช่วยให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาความรู้พื้นฐานทางไวยากรณ์ของตนเองผ่านการวิเคราะห์ สังเคราะห์ และลงมือปฏิบัติจริง

2. ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นิสิตที่ลงทะเบียนในรายวิชา โครงสร้างไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ 1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2560 จำนวน 45 คน ที่ได้จากการสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบกลุ่ม (Cluster random sampling)

3. ตัวแปรที่ศึกษา

3.1 ตัวแปรต้น

3.1.1 การเรียนรู้การวิเคราะห์ประโยคและไวยากรณ์ภาษาอังกฤษโดยใช้ภาพยนตร์ร่วมสมัยภาษาอังกฤษของนิสิตในรายวิชาโครงสร้างไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ 1 คณะศิลปศาสตร์และวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน

3.2 ตัวแปรตาม

3.2.1 ทักษะการวิเคราะห์ประโยคและไวยากรณ์ภาษาอังกฤษโดยใช้ภาพยนตร์ร่วมสมัยภาษาอังกฤษของนิสิตในรายวิชาโครงสร้างไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ 1 คณะศิลปศาสตร์และวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน

3.2.2 ความพึงพอใจในการเรียนภาษาอังกฤษโดยใช้ภาพยนตร์ร่วมสมัยภาษาอังกฤษของผู้เรียนรายวิชาโครงสร้างไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ 1 คณะศิลปศาสตร์และวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน

3.2.3 ผลการเรียนรู้ภาษาอังกฤษโดยใช้ภาพยนตร์ร่วมสมัยภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาทักษะการวิเคราะห์ประโยคและไวยากรณ์ภาษาอังกฤษของนิสิตในรายวิชาโครงสร้างไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ 1 คณะศิลปศาสตร์และวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน

วิธีการวิจัย

งานวิจัยในชั้นเรียนนี้ใช้เนื้อหาของบทเรียนตามที่กำหนดไว้ในวิชาโครงสร้างไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ 1 ผู้วิจัยกำหนดเป็นแผนการจัดการเรียนรู้การพัฒนาทักษะการวิเคราะห์ประโยคและไวยากรณ์ภาษาอังกฤษใช้ระเบียบวิธีการวิจัยแบบผสม (Mixed-methods) ประชากรเป็นนิสิตหลักสูตร ศศ.บ. ภาษาอังกฤษเพื่ออุตสาหกรรมบริการ ชั้นปีที่ 1 จำนวน 2 หมู่เรียน (หมู่ 700 จำนวน 53 คน หมู่ 701 จำนวน 46 คน) ที่เรียนรายวิชาโครงสร้างไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ 1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2560 กลุ่มตัวอย่างได้มาโดยการสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบกลุ่ม (Cluster random sampling) ได้หมู่ 701 จำนวน 46 คน เก็บข้อมูลการวิจัยโดยใช้แบบทดสอบ แบบสอบถาม และการสัมภาษณ์เชิงลึก ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ใช้สถิติพื้นฐานวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่าที และใช้การวิเคราะห์เชิงเนื้อหาสำหรับข้อมูลเชิงคุณภาพ เครื่องมือที่ใช้ประกอบด้วย

1. แผนการจัดการเรียนรู้การพัฒนาทักษะการวิเคราะห์ประโยคและไวยากรณ์ภาษาอังกฤษโดยใช้ภาพยนตร์ร่วมสมัยภาษาอังกฤษ โดยดำเนินการ 4 ขั้นตอน คือ ขั้นก่อนชมภาพยนตร์ร่วมสมัยภาษาอังกฤษ (Pre-viewing) ขั้นชมภาพยนตร์ร่วมสมัยภาษาอังกฤษ (Active-viewing) ขั้นหลังจากชมภาพยนตร์ร่วมสมัยภาษาอังกฤษ (Post-viewing) และขั้นทบทวน (Re-viewing) เนื้อหาบทเรียนในรายวิชา ได้แก่ 1) Clauses and simple sentences, 2) Passive sentences, 3) Liking expressions, 4) Compound

sentences, 5) Complex sentences, 6) Nouns and articles, 7) Pronouns and determiners, 8) Modals, และ 9) Adjectives and other forms that describe nouns ทั้งนี้ผู้เรียนต้องวิเคราะห์ประโยคและไวยากรณ์ภาษาอังกฤษจากเนื้อหาดังกล่าว โดยเปรียบเทียบประโยคที่ตัวละครพูดในภาพยนตร์ร่วมสมัยภาษาอังกฤษ กับหลักไวยากรณ์ในบทเรียนทั้ง 9 ประเภดังกล่าวข้างต้น โดยพิจารณาเปรียบเทียบจากองค์ประกอบดังนี้ 1) ภาษาอังกฤษแบบทางการหรือแบบไม่เป็นทางการ 2) ความสัมพันธ์ของประธานและกริยาของประโยค 3) หลักไวยากรณ์ตามเนื้อหาของบทเรียนทั้ง 9 ประเภท 3) ความหมายของประโยค 4) น้ำเสียงของผู้พูด 5) กริยาและท่าทางของ ผู้พูด 6) เปรียบเทียบสังคม วัฒนธรรม การแต่งกาย และการดำรงชีวิตของตัวละครในภาพยนตร์กับของไทย

2. แบบทดสอบทักษะการวิเคราะห์ประโยคและไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ (เป็นแบบทดสอบแบบเปิดตำราประกอบ) แบ่งเป็น 3 ตอน ดังนี้ ตอนที่ 1 คัดเลือกบทสนทนาของตัวละครในภาพยนตร์และวิเคราะห์ประโยคและไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ โดยใช้องค์ความรู้ด้านไวยากรณ์จากบทเรียนในหนังสือเรียน จำนวน 2 บทสนทนา โดยเน้นบทสนทนาที่เป็นภาษาอังกฤษแบบทางการ (Informal language) ตอนที่ 2 คัดเลือกบทสนทนาของตัวละครในภาพยนตร์และวิเคราะห์ประโยคและไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ โดยใช้องค์ความรู้ด้านไวยากรณ์จากบทเรียนในหนังสือเรียน จำนวน 2 บทสนทนา โดยเน้นบทสนทนาที่เป็นภาษาอังกฤษแบบไม่เป็นทางการ (Informal language) ตอนที่ 3 วิเคราะห์บทสนทนาของตอนที่ 1 และ 2 ในภาพรวมโดยใช้องค์ความรู้ด้านสังคม วัฒนธรรม การแต่งกาย และการดำรงชีวิตโดยเปรียบเทียบกับของไทย คะแนนรวมทั้งหมด 30 คะแนน ใช้เกณฑ์การให้คะแนนแบบแยกแยะองค์ประกอบ (Analytical criteria) โดยคัดเลือกประเด็นการประเมิน 3 ด้าน ได้แก่ ภาษาอังกฤษแบบทางการ ภาษาอังกฤษแบบไม่เป็นทางการ และบรรทัดฐานทางสังคม วัฒนธรรม การแต่งกาย และการดำรงชีวิตโดยเปรียบเทียบกับของไทย ค่าดัชนีความสอดคล้องของเนื้อหา (IOC อยู่ระหว่าง 0.66-1.00) จากผู้เชี่ยวชาญ 3 คน วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และการเปรียบเทียบโดยใช้ค่าสถิติ t-test

3. แบบสอบถามความพึงพอใจในการเรียนโดยใช้ภาพยนตร์ร่วมสมัยภาษาอังกฤษ มีลักษณะเป็นแบบวัดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) จำนวน 12 ข้อ แบ่งเป็น 4 ประเด็นคือ เนื้อหา รูปแบบ ประโยชน์ที่ได้รับ และความเหมาะสม ค่าดัชนีความสอดคล้องของเนื้อหาทั้งหมด (IOC เท่ากับ 1.00) จากผู้เชี่ยวชาญ 3 คน ค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่น (Cronbach's alpha) 0.67 วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

4. แบบสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interviews)

ผลการวิจัย

1. ทักษะการวิเคราะห์ประโยคและไวยากรณ์ภาษาอังกฤษของนิสิตในรายวิชาโครงสร้างไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ 1 คณะศิลปศาสตร์และวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน โดยใช้สื่อภาพยนตร์ร่วมสมัยภาษาอังกฤษหลังเรียนแตกต่างจากก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตารางที่ 1 ผลการเรียนรู้ภาษาอังกฤษโดยใช้ภาพยนตร์ร่วมสมัยภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาทักษะการวิเคราะห์ประโยคและไวยากรณ์ภาษาอังกฤษของผู้เรียน

(n=45)

การทดสอบ	จำนวน (n)	คะแนน	ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$)	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D.)	t
ก่อนเรียน	45	30	19.54	2.66	1.72
หลังเรียน	45	40	26.6	3.74	

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2. ความพึงพอใจในการเรียนภาษาอังกฤษโดยใช้สื่อภาพยนตร์ร่วมสมัยภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาทักษะการวิเคราะห์ประโยคและไวยากรณ์ภาษาอังกฤษโดยใช้ภาพยนตร์ร่วมสมัยภาษาอังกฤษของนิสิตในรายวิชาโครงสร้างไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ 1 คณะศิลปศาสตร์และวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}$ = 4.39, S.D. = 0.81) เมื่อพิจารณารายประเด็นพบว่า ความพึงพอใจที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในสูงสุด คือ ความพึงพอใจต่อรูปแบบการเรียนโดยใช้สื่อภาพยนตร์ร่วมสมัยภาษาอังกฤษ ($\bar{X}$ [ก] = 4.35, S.D. = 0.65) รองลงมาคือ ความพึงพอใจต่อประโยชน์ที่จะได้รับการเรียนโดยใช้สื่อภาพยนตร์ร่วมสมัยภาษาอังกฤษ ($\bar{X}$ = 4.08, S.D. = 0.75) ลำดับต่อมา คือ ความพึงพอใจต่อเนื้อหา ($\bar{X}$ = 4.04, S.D. = 0.69) ส่วนลำดับสุดท้าย คือ ความพึงพอใจต่อความเหมาะสมในการจัดกิจกรรมและการมีส่วนร่วมของผู้เรียนในการเรียนการสอน ($\bar{X}$ = 4.01, S.D. = 0.75) พิจารณารายข้อพบว่า ความพึงพอใจที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในสูงสุด คือ ความพึงพอใจต่อตัวสื่อการสอนมีความน่าสนใจ ดึงดูด และไม่น่าเบื่อ มีค่าสูงสุด อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}$ = 4.59, S.D. = 0.65) รองลงมา คือ สื่อการสอนช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจคำศัพท์ น้ำเสียงสีหน้าท่าทางอารมณ์ของตัวละครได้ง่าย ช่วยวิเคราะห์ประโยคได้ดี อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}$ = 4.42, S.D. = 0.78) ส่วนความพึงพอใจต่อการมีส่วนร่วมในการเรียนการสอน มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด โดยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 4.02, S.D. = 0.72)

3. แผนการจัดการเรียนรู้การพัฒนาทักษะการวิเคราะห์ประโยคและไวยากรณ์ภาษาอังกฤษโดยใช้สื่อภาพยนตร์ร่วมสมัยภาษาอังกฤษสามารถช่วยพัฒนาทักษะการวิเคราะห์ประโยคและไวยากรณ์ภาษาอังกฤษให้เกิดทักษะการใช้ประโยคและไวยากรณ์ภาษาอังกฤษในการสื่อสารระหว่างบุคคลเหมือน หรือใกล้เคียงกับ บรรทัดฐาน และบริบทที่เจ้าของภาษาใช้ในชีวิตประจำวัน ส่งผลให้เกิดความมั่นใจและกล้าแสดงออกในการสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษมากขึ้น

4. การสัมภาษณ์เชิงลึก ผลจากการสัมภาษณ์ผู้เรียน พบว่า ผู้เรียนส่วนใหญ่ให้เหตุผลในทางบวกในการเรียนวิเคราะห์ประโยคและไวยากรณ์ภาษาอังกฤษโดยใช้สื่อภาพยนตร์ร่วมสมัยภาษาอังกฤษ ดังจะได้สรุปเป็นประเด็นดังนี้

4.1 การเรียนวิเคราะห์ประโยคและไวยากรณ์ภาษาอังกฤษโดยใช้ภาพยนตร์ร่วมสมัยภาษาอังกฤษทำให้ผู้เรียนรู้สึกสนุกสนาน น่าสนใจ มีความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษมากขึ้นโดยเทียบเคียงกับเจ้าของภาษาเพราะผู้เรียนได้เรียนรู้ความหมายของประโยคดังกล่าวจากการสนทนาของตัวละคร และเห็นกิริยา ท่าทาง น้ำเสียงของตัวละครในขณะที่พูด ทำให้ทราบความหมายที่ชัดเจนที่ตัวละครพูด และสามารถนำไปสื่อสารในบริบทที่ถูกต้องตามกาลเทศะในสถานการณ์จริงในชีวิตประจำวัน ดังบทสัมภาษณ์ของผู้เรียนดังนี้

“รู้สึกว่าการเรียนแบบนี้รู้สึกดี ไม่่วง เนื้อหาบางส่วนสามารถนำไปใช้ได้ถูกต้อง ชัดเจน และมีความมั่นใจมากขึ้น เช่น การใช้ประโยค What happened?”

(สัมภาษณ์ส่วนบุคคล, 25 ธันวาคม 2560)

“ทำให้มีความมั่นใจเกี่ยวกับทักษะการสนทนาให้ใกล้เคียงกับเจ้าของภาษา เกิดทักษะการใช้สำนวนภาษาอังกฤษได้อย่างเข้าใจ และมั่นใจในหลักทางโครงสร้างภาษาและกาลเทศะ เช่น การใช้ such as, sure about it”

(สัมภาษณ์ส่วนบุคคล, 25 ธันวาคม 2560)

4.2 การเรียนวิเคราะห์ประโยคและไวยากรณ์ภาษาอังกฤษโดยใช้ภาพยนตร์ร่วมสมัยภาษาอังกฤษ เปรียบเสมือนหนึ่งการจำลองสถานการณ์จริงให้ผู้เรียนได้ฝึกประสบการณ์ในการใช้ภาษาอังกฤษกับเจ้าของภาษา ทำให้เกิดการเรียนรู้ได้อย่างมีจุดมุ่งหมาย ผู้เรียนเห็นประโยชน์ของการวิเคราะห์ประโยคและไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ ผู้เรียนมีแรงจูงใจที่จะนำรูปประโยคที่ตัวละครสนทนา หรือข้อความที่โฆษณาในสื่อ ในภาพยนตร์ร่วมสมัยภาษาอังกฤษไปใช้ในการสนทนาจริง ผู้เรียนได้ซึมซับการใช้ประโยคดังกล่าวอย่างเป็นธรรมชาติ สามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง อีกทั้งประโยคเหล่านั้นมิได้เป็นประโยคที่ซับซ้อนแต่อย่างใด ดังบทสัมภาษณ์ต่อไปนี้

“ทำให้เกิดประสบการณ์ทำให้เสมือนว่าอยู่ในสถานการณ์จริงในการสนทนากับเจ้าของภาษา ดังนั้น การใช้ภาษา การออกเสียง และการพูดได้ใกล้เคียงกับเจ้าของภาษา มั่นใจที่จะทำให้เกิดการสื่อสารใกล้เคียง และไม่ตระหนก เพราะส่วนใหญ่เป็นบทสนทนาที่สามารถพบได้ในชีวิตประจำวัน เช่น การใช้ประโยค Would you like? ในการสนทนา”

(สัมภาษณ์ส่วนบุคคล, 25 ธันวาคม 2560)

“สามารถนำความรู้ที่ได้จากการชมภาพยนตร์ร่วมสมัยภาษาอังกฤษไปใช้ในชีวิตประจำวันได้เป็นอย่างมากโดยเฉพาะเราจะพบเห็นว่าประโยค หรือข้อความภาษาอังกฤษตามสื่อ โฆษณา ทั่วไป ทำให้สามารถเข้าใจและซึมซับวิธีการวิเคราะห์โครงสร้างประโยคและไวยากรณ์ จนรู้สึกว่าการเรียนไวยากรณ์นั้นมีความสำคัญและง่ายที่จะศึกษาด้วยตนเองเพิ่มเติม”

(สัมภาษณ์ส่วนบุคคล, 25 ธันวาคม 2560)

4.3 การเรียนวิเคราะห์ประโยคและไวยากรณ์ภาษาอังกฤษโดยใช้ภาพยนตร์ร่วมสมัยภาษาอังกฤษ ทำให้ผู้เรียนได้ทบทวนองค์ความรู้ด้านหลักไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของ Linguistic competence (Damnet, 2008) ว่าด้วยประเภทของคำ เช่น คำนาม คำกริยา หน้าที่ของคำเหล่านั้น ฯลฯ ซึ่งเนื้อหาเหล่านี้ผู้เรียนได้เรียนจากหนังสือเรียนในรายวิชาโครงสร้างไวยากรณ์ 1 มาแล้ว เมื่อผู้เรียนได้ฟังและเห็นภาพตัวละครในภาพยนตร์ร่วมสมัยภาษาอังกฤษ เป็นการทบทวนให้ผู้เรียนจดจำได้มากขึ้น และสามารถจำแนกความแตกต่างของความหมายของคำหรือรูปประโยคเหล่านั้นได้ตามสถานการณ์และบริบทที่แตกต่างกันได้เรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบไม่เป็นทางการ ดังข้อมูลต่อไปนี้

“ทำให้เห็นว่าแต่ละคำทำหน้าที่อะไรในในแต่ละประโยค ซึ่งคำศัพท์ที่ใช้ในการสนทนาจริงในชีวิตประจำวันจะเป็นคำศัพท์ที่พบเห็นบ่อยๆ และการใช้คำเหล่านี้หากต่างสถานการณ์จะดูกว้างไว้แตกต่างกัน และสื่อความหมายเปลี่ยนแปลงไปบางส่วน”

(สัมภาษณ์ส่วนบุคคล, 25 ธันวาคม 2560)

“ทำให้เห็นว่าการศึกษาหลักไวยากรณ์ในชีวิตประจำวันสามารถทำได้ โดยเฉพาะเรื่องคำศัพท์ โครงสร้างประโยค ซึ่งจะเห็นว่า ในบริบทที่ต่างกันศัพท์อาจจะใช้ได้ในการนิยามหลายโดยเฉพาะคำแสง เช่น just a second! เป็นต้น”

(สัมภาษณ์ส่วนบุคคล, 25 ธันวาคม 2560)

4.4 การเรียนวิเคราะห์ประโยคและไวยากรณ์ภาษาอังกฤษโดยใช้ภาพยนตร์ร่วมสมัยภาษาอังกฤษ ทำให้ผู้เรียนมีทักษะในการสนทนาภาษาอังกฤษมากขึ้น สามารถโต้ตอบเป็นภาษาอังกฤษได้รวดเร็วและทันเหตุการณ์ สามารถเลือกใช้รูปประโยคที่สั้นและได้ใจความ เนื่องจากได้เห็นรูปแบบประโยคตัวอย่างจากตัวละครที่สื่อสารในภาพยนตร์ร่วมสมัยภาษาอังกฤษ ผู้เรียนได้สัมผัสถึงอารมณ์และความรู้สึกของตัวละครได้อย่างลึกซึ้ง และได้รสรสจากการชมภาพยนตร์ร่วมสมัยภาษาอังกฤษ ก่อให้เกิดการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ ท้ายที่สุดผู้เรียนได้จดจำและนำไปใช้ในชีวิตประจำวันเมื่อจะต้องสื่อสารเป็นภาษาอังกฤษกับเจ้าของภาษา ดังข้อมูลข้างล่างต่อไปนี้

“ทำให้สามารถเพิ่มทักษะการสนทนาภาษาอังกฤษได้ดีขึ้น ทำให้คิดและต่อประโยคได้เร็วขึ้น สามารถตอบโต้ทันทีเข้าใจถึงบทสนทนาถึงแม้จะสั้นแต่ก็รู้โครงสร้างประโยคและไวยากรณ์ การเรียนโดยใช้สื่อที่ทำให้เกิดทักษะการวิเคราะห์ประโยคและไวยากรณ์ไปพร้อมๆ กับการสนทนา และยังทำให้สามารถสร้างประโยคตาม ตอบโต้ทันทีทำให้เกิดทักษะทางภาษาได้เป็นอย่างดี”

(สัมภาษณ์ส่วนบุคคล, 25 ธันวาคม 2560)

การอภิปรายผล

การอภิปรายผลการวิจัย แบ่งเป็น 3 ประเด็น ดังนี้

1. ทักษะการวิเคราะห์ประโยคและไวยากรณ์ภาษาอังกฤษของนิสิตที่เรียนรายวิชาโครงสร้างไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ 1 คณะศิลปศาสตร์และวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน ที่ได้รับการเรียนโดยใช้สื่อภาพยนตร์ร่วมสมัยภาษาอังกฤษแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01 แสดงให้เห็นว่าการพัฒนาทักษะการวิเคราะห์ประโยคและไวยากรณ์ภาษาอังกฤษโดยใช้ภาพยนตร์ร่วมสมัยภาษาอังกฤษแตกต่างจากก่อนเรียน ซึ่งแสดงว่าการนำภาพยนตร์ร่วมสมัยภาษาอังกฤษมาเป็นสื่อในการจัดการเรียนเพื่อพัฒนาทักษะการวิเคราะห์ประโยคและไวยากรณ์ภาษาอังกฤษสามารถพัฒนาทักษะดังกล่าวของผู้เรียนได้ สอดคล้องกับการวิจัยของมาริส กาสุวรรณ์ และ มณฑา จาญพจน์ (2556) ที่ระบุว่าผู้เรียนสามารถพูดได้คล่องแคล่ว

ขึ้นอยู่กับการใช้ไวยากรณ์และการพูดออกเสียงที่มีประสิทธิภาพมากขึ้นหลังได้เรียนโดยใช้ภาพยนตร์การ์ตูน และยังมีผลการทดสอบสูงขึ้น นอกจากนี้ ผู้เรียนยังมีความใส่ใจและมีส่วนร่วมในกระบวนการเรียนรู้ ผู้เรียนและผู้สอนมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีขึ้นระหว่างกระบวนการเรียนการสอน ลักษณะดังกล่าวชี้ให้เห็นว่าสื่อภาพยนตร์การ์ตูนสามารถสร้างบรรยากาศผ่อนคลาย ทำให้ผู้เรียนมีแรงจูงใจที่จะพูดโดยไม่รู้สึกอายหรือมีแรงจูงใจที่จะพูด สามารถเห็นความคืบหน้าที่มีประสิทธิภาพของผู้เรียนได้ตั้งแต่เริ่มกระบวนการเรียนรู้จนสิ้นสุดกระบวนการเรียนรู้เกิดเป็นทักษะด้านการพูดออกเสียงคำศัพท์และประโยคได้ถูกต้องตามเนื้อหา สำเนียงใกล้เคียงกับเสียงของเจ้าของภาษามาก แสดงท่าทางประกอบพูดได้อย่างเป็นธรรมชาติ กระตือรือร้น และสนุกสนานในการเรียนจากสื่อผสมอย่างภาพยนตร์ ที่กล่าวมาชี้ให้เห็นว่าเป็นสื่อผสมที่มีความเหมาะสมต่อการพัฒนาทักษะการวิเคราะห์ ประโยคและไวยากรณ์ภาษาอังกฤษเป็นอย่างมาก มีสำเนียงเจ้าของภาษา มีความเป็นธรรมชาติคล้ายกับสถานการณ์จริง ทำให้ผู้เรียนเกิดแรงจูงใจที่จะเรียนด้วยความสนุกสนาน ชื่นชอบสำเนียงการใช้ภาษาและสามารถฝึกพูดเลียนแบบการพูดได้อย่างดีทำให้พัฒนาทักษะการวิเคราะห์ประโยคและไวยากรณ์ภาษาอังกฤษได้เร็วขึ้น

จากผลการศึกษาในครั้งนี้ มีข้อสังเกตประการหนึ่งว่า การที่ผู้เรียนเกิดทักษะการวิเคราะห์ประโยคและไวยากรณ์ภาษาอังกฤษโดยใช้สื่อภาพยนตร์ร่วมสมัยภาษาอังกฤษหลังเรียนแตกต่างจากก่อนเรียน ส่วนหนึ่งเพราะผู้สอนในฐานะนักวิจัยได้ประยุกต์ใช้แนวทางการพัฒนาการวิเคราะห์ประโยคและไวยากรณ์ภาษาอังกฤษตามแนวทาง จูพร ตันตระกูล (2555) โดยสร้างความเคยชินในการพูดภาษาอังกฤษอย่างง่ายในชั้นเรียนบ่อยๆ ไม่พยายามเร่งรัดแก้ไขการพูดผิดของผู้เรียนมากนักจนเกินไปมาก่อนในชั้นก่อนชมเพื่อลดทอนความรู้สึกลังใจอาย ดังนั้นการให้ผู้เรียนได้ฟังและชมภาพยนตร์ร่วมสมัยภาษาอังกฤษในชั้นชมภาพยนตร์ร่วมสมัยภาษาอังกฤษ ขึ้นหลังจากชมภาพยนตร์ร่วมสมัยภาษาอังกฤษ และขึ้นทบทวนจึงรู้สึกผ่อนคลาย ค้นคว้า ส่งผลให้เกิดประสิทธิภาพในการจัดการเรียนรู้ตามแผนการจัดการเรียนรู้เป็นอย่างดี นอกจากนี้ ผู้สอนในฐานะนักวิจัยได้วางแนวทางการประเมินทักษะการวิเคราะห์ประโยคและไวยากรณ์ภาษาอังกฤษของผู้เรียนโดยใช้สื่อภาพยนตร์ร่วมสมัยภาษาอังกฤษจึงช่วยกระตุ้นให้ผู้เรียนได้ทบทวนทักษะการวิเคราะห์ประโยคและไวยากรณ์ภาษาอังกฤษซ้ำด้วยตนเองจึงเป็นการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษด้วยตนเอง อีกทั้งจากการที่ผู้วิจัยได้ประยุกต์ใช้แนวทางการสอนโครงสร้างไวยากรณ์ภาษาอังกฤษโดยใช้สื่อภาพยนตร์ร่วมสมัยภาษาอังกฤษตามแนวทางของคริสโตเฟอร์ เบอรี (Christopher Bury, 1984 อ้างถึงใน วิไลพร ธนสุวรรณ (2531) ทำให้ผู้เรียนได้ซึมซับอิทธิพลของตัวละครด้วยและรวมถึงฉากต่างๆ จึงช่วยสนับสนุนให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษาไปพร้อมๆ กัน จึงดึงดูดความสนใจ กระตุ้นและเร่งให้ผู้เรียนสนใจบทเรียนอย่างสูงส่งผลให้เกิดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นเมื่อเทียบกับก่อนชมภาพยนตร์ร่วมสมัยภาษาอังกฤษ

2. ความพึงพอใจในการเรียนภาษาอังกฤษโดยใช้ภาพยนตร์ร่วมสมัยภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาทักษะการวิเคราะห์ประโยคและไวยากรณ์ภาษาอังกฤษพบว่า การใช้สื่อการสอนโดยภาพยนตร์ร่วมสมัยภาษาอังกฤษนับเป็นรูปแบบการเรียนรู้ที่ช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจภาษาได้ง่ายกว่าสื่ออื่น ช่วยทำให้ทักษะการวิเคราะห์ประโยคและไวยากรณ์เพิ่มมากขึ้น อีกทั้งสื่อภาพยนตร์ร่วมสมัยภาษาอังกฤษยังเป็นสื่อเสมือนจริง มีความน่าสนใจ กระตุ้น เร้าให้ผู้เรียนสนใจบทเรียนอย่างสูง จึงทำให้ระดับความพึงพอใจต่อรูปแบบการเรียนรู้โดยใช้สื่อภาพยนตร์ร่วมสมัยภาษาอังกฤษสูงที่สุด ส่วนความพึงพอใจต่อประโยชน์ที่ได้รับจากการเรียนโดยใช้สื่อภาพยนตร์ร่วมสมัยภาษาอังกฤษอยู่ในลำดับต่อมาชี้ให้เห็นว่า การเรียนโดยใช้สื่อภาพยนตร์ร่วมสมัยภาษาอังกฤษนับเป็นสื่อการสอนประเภทเอกสารจริง (Authentic materials) ที่ผู้เรียนสามารถพบเห็นได้ในชีวิตประจำวัน มีลักษณะภาษาเป็นธรรมชาติ ผู้เรียนได้เรียนรู้ประเด็นทางวัฒนธรรมของเจ้าของภาษาสอดแทรกอยู่ตลอดเวลา ทำให้ผู้เรียนสามารถนำความรู้ที่ได้จากบทเรียนไปใช้ประโยชน์ในทันที สอดคล้องกับพิชญภา ยืนยาว และ

ณัฐวรรณ พุ่มต้อย (2560) ที่ระบุว่ารูปแบบการเรียนการสอนแบบวิชาการร่วมกับสื่อเอกสารจริงที่เกี่ยวข้องกับบทเรียนจะส่งผลให้ผู้เรียนมีความพึงพอใจระดับสูงและส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นด้วย ส่วนความพึงพอใจต่อความเหมาะสมในการจัดกิจกรรมและการให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนการสอนอยู่ในระดับสุดท้าย เพราะผู้เรียนเห็นว่ามีการพัฒนาร่วมสมัยภาษาอังกฤษบางเรื่องที่ยากนำมาเป็นสื่อแทน สอดคล้องกับข้อมูลจากการสัมภาษณ์พบว่า ผู้เรียนส่วนใหญ่ต้องการเป็นผู้เลือกภาพยนตร์ร่วมสมัยภาษาอังกฤษที่จะใช้เป็นการเรียน โดยมีเกณฑ์ความชื่นชอบส่วนตัว ทั้งต่อตัวเนื้อหา นักแสดง และองค์ประกอบอื่นๆ ของภาพยนตร์ร่วมสมัยภาษาอังกฤษ จึงอยากมีส่วนร่วมในการเลือกภาพยนตร์ร่วมสมัยภาษาอังกฤษนั่นเอง

ทั้งนี้ผลการศึกษาความพึงพอใจในการเรียนภาษาอังกฤษโดยใช้ภาพยนตร์ร่วมสมัยภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาทักษะการวิเคราะห์ประโยคและไวยากรณ์ภาษาอังกฤษของผู้เรียน โดยรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด แสดงให้เห็นว่าการนำภาพยนตร์ร่วมสมัยภาษาอังกฤษมาใช้ในการพัฒนาทักษะการวิเคราะห์ประโยคและไวยากรณ์ภาษาอังกฤษสามารถกระตุ้นให้ผู้เรียนมีความสนใจในการเรียนรู้เกี่ยวกับไวยากรณ์และประโยคได้ดีขึ้น สอดคล้องกับศรีวรรณ หมิ่นพล (2548) ที่ระบุว่า การจัดการเรียนการสอนการสื่อสารและวัฒนธรรมทางภาษาอังกฤษผ่านสื่อภาพยนตร์จะเกิดผลดังนี้ ประการแรก ผู้เรียนเกิดความสนใจมากขึ้น เห็นได้จากผู้เรียนพยายามเลียนแบบน้ำเสียง สำเนียง ตลอดจนท่าทางไปพร้อมกันอย่างสนุกสนานในขั้นตอนการฝึกปฏิบัติ ประการที่สอง การใช้สื่อภาพยนตร์ทำให้เกิดการส่งเสริมความเข้าใจในความคิดรวบยอดของสถานการณ์ และรายละเอียดเกี่ยวกับบริบทต่างๆ ได้ดี (Ismaili; 2013) ประการที่สาม ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีการทำงานร่วมกันในกลุ่มผู้เรียน และประการสุดท้าย ผู้เรียนเข้าใจในวัฒนธรรมทางภาษาที่แตกต่างกัน เช่นเดียวกับวิชา อีโน (2551) ที่ระบุว่า สื่อภาพยนตร์ทำให้ผู้เรียนมีโลกทัศน์กว้างขึ้น ซึ่งแสดงว่าผู้เรียนเกิดแรงจูงใจทั้งภายในและภายนอก ส่วนแรงจูงใจทางสังคมพบว่าการดูภาพยนตร์ทำให้ผู้เรียนมีความรู้สึกเป็นเจ้าของภาษาเป็นมิตร เห็นประโยชน์และความสำคัญของการเรียนภาษาอังกฤษ และเกิดความรู้สึกว่าภาษาอังกฤษเป็นสิ่งท้าทาย เพลิดเพลินและสนุกสนาน จึงเป็นการสร้างแรงจูงใจในการที่จะดูและฟังและติดตามต่อไปเรื่อยๆ ทำให้ผู้เรียนได้ใช้ความคิดตามเหตุการณ์ที่ได้ดูและฟัง (Kaboocha, 2016) ผู้เรียนสามารถตัดสินใจและคาดเดาเหตุการณ์ต่างๆ ได้ และสอดคล้องกับ ถิรนนท์ ปานศุภวัชร และ วิสาข์ จิตวิตร (2559) ที่ระบุว่า ผู้เรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะการวิเคราะห์ประโยคและไวยากรณ์ภาษาอังกฤษโดยใช้สื่อผสมในระดับมากที่สุด เพราะเป็นรูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่มีการนำเสนอเนื้อหาสาระ ภาพร่วมกับข้อความเสียงต่างๆ จึงสามารถเพิ่มผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้เกี่ยวกับไวยากรณ์ภาษาอังกฤษได้ และยังทำให้ผู้เรียนได้ค้นคว้าเนื้อหาที่สอดคล้องกับชีวิตประจำวันของตนเองส่งผลให้เกิดกระบวนการเรียนรู้ในทักษะทางภาษาอังกฤษด้วยตนเองในระดับที่สูงสุด

3. จากผลการศึกษาพบว่า แผนการจัดการเรียนรู้การพัฒนาทักษะการวิเคราะห์ประโยคและไวยากรณ์ภาษาอังกฤษโดยใช้ภาพยนตร์ร่วมสมัยภาษาอังกฤษที่ผู้สอนได้ออกแบบขึ้นเป็นการส่งเสริมการเรียนรู้และสร้างเจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้ทักษะการวิเคราะห์ประโยคและไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ ช่วยพัฒนาทักษะทางภาษาด้านอื่นๆ ที่จำเป็นในชีวิตประจำวัน ข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ผู้เรียน พบว่า ทุกคนชอบรูปแบบการเรียนรู้โดยใช้สื่อภาพยนตร์ร่วมสมัยภาษาอังกฤษเพราะรู้สึกสนุกสนาน ไม่เบื่อ ไม่เครียด เป็นการเปลี่ยนบรรยากาศการเรียนรู้ อีกทั้งทำให้เห็นว่า การเรียนไวยากรณ์ โครงสร้างประโยค ตลอดจนคำศัพท์ที่พบใหม่ๆ น่าสนใจทำให้เกิดความรู้สึกอยากเรียนรู้ด้วยตนเองเพิ่มเติม ข้อค้นพบดังกล่าวสอดคล้องกับกุลวรรณ สุดใจชื่น และ

เลียม โตรตัน (2560) ที่ระบุว่า การใช้สื่อเสริมการอ่านภาษาอังกฤษสามารถเพิ่มความเข้าใจในการเรียนศัพท์และการวิเคราะห์โครงสร้างบทอ่านได้อย่างมีนัยสำคัญ ประเด็นดังกล่าว เดวิด ลิตเติล (Little, 1990 อ้างถึงใน บุญศิริ อนันตเศรษฐ, 2544) ได้อธิบายว่า ผู้เรียนภาษาที่ต้องการเป็นผู้สื่อสารและใช้ภาษาได้อย่างมีประสิทธิภาพต้องมีความสามารถในการเรียนรู้ด้วยตนเอง มีความอิสระในการเรียนรู้เพียงพอ สามารถเรียนรู้ด้วยตนเองระดับหนึ่งและเชื่อมั่นในการใช้ภาษาในบทบาทและสถานการณ์ต่างๆ ที่ต้องมีการพัฒนาทักษะภาษาด้วยตนเอง (Learner autonomy) และผู้สอนต้องปรับบทบาทที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง โดย 1) เป็นผู้อำนวยความสะดวกในการเรียนรู้ (Facilitator) 2) เป็นผู้ให้คำปรึกษา (Counsellor) 3) เป็นแหล่งของความรู้ (Resource) ซึ่งการใช้สื่อภาพยนตร์ร่วมสมัยภาษาอังกฤษในการสอนจึงส่งเสริมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้และพัฒนาทักษะในการวางแผนการเรียนรู้ด้วยตนเอง รวมทั้งการประเมินตนเองได้

ดังนั้น ลักษณะดังกล่าวจึงเป็นการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นการพัฒนาผู้เรียนเป็นศูนย์กลางการเรียนรู้ ส่งผลให้เกิดทักษะการเรียนรู้เกี่ยวกับภาษาอังกฤษที่มีประสิทธิภาพด้วยกระบวนการ ได้แก่ 1) การปรับทัศนคติที่ดีต่อการเรียนหลักไวยากรณ์ เห็นได้จาก ผู้เรียนเกิดความรู้สึกสนุกสนาน ไม่เบื่อ ไม่เครียด การเปลี่ยนบรรยากาศการเรียนรู้ อีกทั้งเกิดความรูสึกว่าการเรียนไวยากรณ์และโครงสร้างประโยคไม่ได้ยาก 2) กระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความรู้สึกอยากพัฒนาตนเอง เห็นได้จากเกิดความรูสึกอยากเรียนรู้ด้วยตนเอง อยากเรียนรู้เพิ่มเติมที่มากกว่าในบทเรียนโดยใช้สื่อภาพยนตร์ร่วมสมัยภาษาอังกฤษตลอดจนคำศัพท์ที่พบใหม่ ทำให้เกิดความรู้สึกอยากเรียนรู้ด้วยตนเองเพิ่ม 3) การปรับเปลี่ยนบทบาทผู้สอนเป็น “ผู้ร่วมเรียนรู้ในห้องเรียน” (Co-learner/co-investigator) ซึ่งเป็นบทบาทครูหรือผู้สอนในยุคศตวรรษที่ 21 สอดคล้องกับ ศศิณัฐ สรรคบุรานุรักษ์ (2560) ที่ระบุว่า การใช้สื่อมัลติมีเดียและเทคโนโลยีที่เหมาะสมเป็นปัจจัยที่สำคัญต่อความสำเร็จในการจัดการศึกษาในศตวรรษที่ 21 และส่งผลให้เกิดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดีขึ้น การจัดรูปแบบการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศในศตวรรษที่ 21 จึงต้องปรับเปลี่ยนรูปแบบให้กระตุ้นความสนใจของผู้เรียนที่สอดคล้องกับความสามารถของผู้เรียนโดยประยุกต์ใช้สื่อผสมที่เหมาะสม สอดคล้อง รณนิยา สุธรรมจรรยา (2559) ที่ระบุว่า การประยุกต์ใช้สื่อสมัยใหม่ที่เหมาะสมกับกลุ่มผู้เรียนจะส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาสูงขึ้นจากการกระตุ้นการพัฒนาตนเองของผู้เรียน ซึ่งผู้วิจัยได้สร้างและพัฒนาแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้สื่อภาพยนตร์ร่วมสมัยภาษาอังกฤษจึงช่วยให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาความรู้พื้นฐานทางไวยากรณ์ของตนเองผ่านการวิเคราะห์ สังเคราะห์ และลงมือปฏิบัติจริง (Khan, 2015) ซึ่งสอดคล้องกับแนวการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางนั่นเอง

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัย พบว่า การจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการวิเคราะห์ประโยคและไวยากรณ์ภาษาอังกฤษโดยใช้ภาพยนตร์ร่วมสมัยภาษาอังกฤษเป็นแนวทางที่ดี ดังนั้น ผู้วิจัยจึงมีข้อเสนอแนะดังนี้

1. ข้อเสนอแนะสำหรับการนำสื่อภาพยนตร์ร่วมสมัยภาษาอังกฤษมาใช้ประกอบการจัดกิจกรรมการพัฒนาทักษะทางภาษาของผู้เรียน

1.1 เพื่อให้การใช้ภาพยนตร์ร่วมสมัยภาษาอังกฤษมาพัฒนาทักษะทางภาษาให้แก่ผู้เรียน ผู้สอนควรเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เลือกภาพยนตร์ร่วมสมัยภาษาอังกฤษที่สนใจที่มีความเหมาะสมกับวัยของผู้เรียนเพื่อส่งเสริมให้เกิดแรงจูงใจ สนุกสนาน และซึมซับสำเนียงการใช้ภาษาให้เกิดการพัฒนาทักษะการพูด การฟังและการเขียนประโยคได้เร็วขึ้น

1.2 การนำภาพยนตร์ร่วมสมัยภาษาอังกฤษมาใช้เป็นสื่อการสอนทักษะทางภาษานั้น บางครั้งผู้สอนต้องเปลี่ยนบทบาทมาเป็นผู้คอยให้คำชี้แนะ ให้คำแนะนำ อธิบาย เพิ่มเติม โดยทั้งหมดเน้นบทบาท “ผู้ร่วมเรียนรู้ในห้องเรียน” เพื่อให้ผู้เรียนมีความมั่นใจและกล้าแสดงออกในการใช้ภาษาอังกฤษอย่างเต็มที่

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการวิจัยเกี่ยวกับการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้การนำสื่อภาพยนตร์ร่วมสมัยภาษาอังกฤษมาใช้ในการพัฒนาทักษะการวิเคราะห์ประโยคและไวยากรณ์ภาษาอังกฤษกับทักษะทางภาษาอื่น เช่น ทักษะด้านการอ่าน การเขียน องค์ความรู้ด้านคำศัพท์ (Faqe, 2017; Sabouri, Zohrabi & Osbouei, 2015) เป็นต้น

2.2 ควรมีการวิจัยเกี่ยวกับการใช้สื่อภาพยนตร์ร่วมสมัยภาษาอังกฤษมาประกอบการจัดการเรียนรู้และการสอนที่สอดแทรกวัฒนธรรม คุณธรรม จริยธรรมและสังคมที่เกี่ยวข้องกับการพูดภาษาอังกฤษให้อยู่ในเนื้อหาของภาพยนตร์ร่วมสมัยภาษาอังกฤษเพื่อให้นักเรียนมีความรู้เข้าใจวัฒนธรรม คุณธรรม จริยธรรม และสังคม ที่แตกต่างกันมากขึ้น (Wang, 2016)

2.3 ควรมีการวิจัยเกี่ยวกับการใช้สื่อภาพยนตร์ร่วมสมัยภาษาอังกฤษมาประกอบการจัดการเรียนรู้และการสอนที่ให้ผู้เรียนแสดงบทบาทสมมุติ (Role play) โดยใช้ความรู้ด้านไวยากรณ์มาแต่งประโยคสนทนาตามบริบทวิชาชีพตนเอง เช่น พนักงานต้อนรับในโรงแรม มัคคุเทศก์

2.4 หน่วยงานภาครัฐที่รับผิดชอบในการกำหนดหลักสูตรการเรียนรู้และการสอนภาษาอังกฤษในทุกระดับการศึกษาของประเทศ ควรให้ความสำคัญในการใช้สื่อภาพยนตร์ร่วมสมัยภาษาอังกฤษ เป็นสื่อประกอบการฝึกทักษะภาษาอังกฤษให้กับผู้เรียน

เอกสารอ้างอิง

ภาษาไทย

กมลฉัตร กล่อมอ้อม. (2560). “การจัดการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน สำหรับนักศึกษาวิชาชีพครู สาขาพลศึกษา.”

Veridian E-Journal, Silpakorn University ฉบับภาษาไทย สาขามนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์ และศิลปะ 10, 1 (เดือนมกราคม-เมษายน): 77-89.

กระทรวงศึกษาธิการ. (2542). “รายงานการปฏิรูประบบบริหารการศึกษาในกระทรวงศึกษาธิการ.” 9 มิถุนายน.

กาโสม หมดเด้น และนิสากร จารุมณี. (2560). “ความสามารถด้านไวยากรณ์ภาษาอังกฤษและความสัมพันธ์ระหว่าง

ความสามารถด้านไวยากรณ์กับทักษะการอ่านและการเขียน.” วารสารมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยนครสวรรค์ 14, 2 (พฤษภาคม-สิงหาคม): 33-45.

กุสุมา ลำนุ้ย. (2538). “การสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ระดับมัธยมศึกษา.” ปัตตานี: โรงเรียนสาธิตคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี.

กุลวรรณ สุดใจชื่น และเสียม ตรีรัตน์. (2560). “ผลการใช้สื่อเสริมการอ่านภาษาอังกฤษที่เน้นการเรียนรู้ศัพท์และการวิเคราะห์โครงสร้างบทอ่านที่มีต่อความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์และการอ่านเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบางเลนวิทยา อำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม.” Veridian E-Journal, Silpakorn University ฉบับภาษาไทย สาขามนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์ และศิลปะ 10, 1 (มกราคม-เมษายน): 48-61.

กุลพร หิรัญบุรณะ. (2555). “บทความวิจารณ์ Grammar for Business.” ภาษาปริทัศน์: 108-111.

จินตนา สุจางนันท์. (2544). “การเรียนการสอนโครงสร้างไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ.” คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

จิราพร รอดพ่วง และคนอื่นๆ. (2560). “การพัฒนารูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้เชิงวิชาชีพเพื่อเสริมสร้างทักษะการจัดการเรียนรู้การคิดอย่างเป็นระบบ และการสร้างสรรค์นวัตกรรมของนักศึกษาวิชาชีพครู.” Veridian E-Journal, Silpakorn University ฉบับภาษาไทย สาขามนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์ และศิลปะ 10, 1 (มกราคม-เมษายน): 281-296.

ชวนพิศ สิงห์เย็น. (2560). “ผลของการใช้รูปแบบการเรียนการสอนเหตุและผล ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและทักษะการทำงานเป็นกลุ่ม ในวิชาสังคมศึกษา ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5.” Veridian E-Journal, Silpakorn University ฉบับภาษาไทย สาขามนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์ และศิลปะ 10, 1 (มกราคม-เมษายน): 417-431.

ถิรนันท์ ปานสุภวัชร และวิสาห์ จิตติวัตร. (2559). “การพัฒนาแบบฝึกการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยการเรียนการสอนโครงสร้างข้อความร่วมกับผังกราฟิก สำหรับนิสิตชั้นปีที่ 2 คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตสนามจันทร์.” Veridian E-Journal, Silpakorn University ฉบับภาษาไทย สาขามนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์ และศิลปะ 9, 3 (กันยายน-ธันวาคม): 453-466.

ชนกร แก้ววิภาส. (2555). “ไวยากรณ์เพื่อการรับรู้ภาษาในการเรียนการสอนไวยากรณ์ภาษาเยอรมันในฐานะภาษาต่างประเทศ.” วารสารรามคำแหง ฉบับมนุษยศาสตร์ 31, 1 (มกราคม-ธันวาคม): 100-122.

ชญญ์ภรณ์ เชื้ออนันต์. (2546). “การใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนวิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง Present Continuous Tense.” วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีทางการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

- ธวัชร ตันตระกูล. (2555). “การพัฒนาการพูดภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันโดยใช้บทฝึกการสนทนาภาษาอังกฤษ: รายงานการวิจัย.” กรุงเทพฯ: สถาบันภาษาและวัฒนธรรมนานาชาติมหาวิทยาลัยศรีปทุม.
- ดนัยดา วาทีนพุมิพร และธีรศักดิ์ อุ่นอารมย์เลิศ. (2560). “การพัฒนารูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อสร้างเสริมความรู้ทางสุขภาวะให้แก่แรงงานข้ามชาติ.” **Veridian E-Journal, Silpakorn University ฉบับภาษาไทย สาขามนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์ และศิลปะ** 10, 1 (เดือนมกราคม-เมษายน): 502-518.
- ดิเรกชัย มหัทธนะสิน. (2523). การศึกษากลุ่มประโยคในความเรียงภาษาไทย. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบัณฑิตศึกษาด้านศิลปวิทยาการ บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- นงสมร พงษ์พานิช. (2554). การศึกษาปัญหาของการพูดภาษาอังกฤษในการสื่อสารด้วยวาจาของนิสิตคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตศรีราชา ตุลาคม 2550 ถึง กันยายน 2551. **วารสารมนุษยศาสตร์** 18, 1 (มกราคม-มิถุนายน): 86-97.
- นราธร สายเส้ง. (2560). “การศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการเรียนรู้ผ่านมุมมองเชิงภูมิศาสตร์ กรณีศึกษานิสิตสาขาวิชาสังคมศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา.” **Veridian E-Journal, Silpakorn University ฉบับภาษาไทย สาขามนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์ และศิลปะ** 10, 1 (มกราคม-เมษายน): 620-634.
- นวลจิตต์ เขาวงกตพิงค์. (2560). “การเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ในการจัดการเรียนการสอนวิชาวิทยาศาสตร์.” **Veridian E-Journal, Silpakorn University ฉบับภาษาไทย สาขามนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์ และศิลปะ** 10, 1 (มกราคม-เมษายน): 111-127.
- นพวรรณ พันธุ์เมธา. (2527). “การใช้ภาษา.” กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชวนพิมพ์.
- พรภิรมย์ หลงทรัพย์ และมาเรียม นิลพันธุ์. (2555). “การพัฒนาเครื่องมือประเมินกระบวนการนำหลักสูตรสู่การปฏิบัติสำหรับหลักสูตรการพยาบาลเฉพาะทางสาขาเวชปฏิบัติทั่วไป (การรักษาระยะต้น).” **วารสารศิลปการศึกษาศาสตร์** 4, 1 (มกราคม-มิถุนายน): 102-111.
- พิชญภา ยืนยาว และณัฐวรรณ พุ่มดีอิง. (2560). “รูปแบบการเรียนการสอนแบบบันเทิงของนิสิตมหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม.” **Veridian E-Journal, Silpakorn University ฉบับภาษาไทย สาขามนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์ และศิลปะ** 10, 1 (มกราคม-เมษายน): 904-920.
- มารีสา กาสวรรณ์ และมนทก จาญพจน์. (2556). “ประสิทธิผลของกิจกรรมเพลงภาษาอังกฤษต่อการเรียนรู้และความคงทนของคำศัพท์และทักษะการพูด.” **วารสารศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์** 5, 2 (กรกฎาคม-ธันวาคม): 18-31.
- รณิยา สุธรรมจรรยา. (2559). “ผลการใช้แอปพลิเคชันสำหรับสอนคำศัพท์ภาษาอังกฤษบนแท็บเล็ตวิชาภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาราชบุรี เขต 2.” วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบัณฑิตศึกษา สาขาเทคโนโลยีการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- วีไลพร อนุสรณ์. (2531). “เกมส์ประกอบการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ.” วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบัณฑิตศึกษา สาขาประถมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- วิสาข์ จิตวิตร. (2543). “การสอนภาษาอังกฤษ.” พิมพ์ครั้งที่ 2. นครปฐม: มหาวิทยาลัยศิลปากร.

- วิภา อินโน. (2551). “การใช้สื่อภาพยนตร์ร่วมสมัยภาษาอังกฤษเพื่อกระตุ้นแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3.” วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ศรัทธา ธีรธรรม และมาเรียม นิลพันธุ์. (2559). “กระบวนการจัดการเรียนรู้โดยใช้ชุมชนเป็นฐานเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการคิดอย่างมีวิจารณญาณและการแก้ปัญหา เชิงสร้างสรรค์สำหรับนักเรียนระดับประถมศึกษา.” *วารสารศิลปการศึกษาศาสตร์วิจัย* 8, 1 (มกราคม-มิถุนายน): 183-197.
- ศรัทธา ธีรธรรม. (2548). “การใช้ภาพยนตร์ร่วมสมัยภาษาอังกฤษเพื่อส่งเสริมความสามารถทางการฟังภาษาอังกฤษ และความเข้าใจในวัฒนธรรมทางภาษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านสันโค้ง (เชิงราษฎร์ราษฎร์ราษฎร์).” วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่.
- ศศิณัฐ สรรคบุรุษรักษ์. (2560). “สื่อมัลติมีเดียและเทคโนโลยีกับการสอนภาษาจีนในศตวรรษที่ 21.” *Veridian E-Journal, Silpakorn University ฉบับภาษาไทย สาขามนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์ และศิลปะ* 10, 3 (กันยายน-ธันวาคม): 11239-1256.
- สังเวียน สฤตดิกุล. (2525). “พฤติกรรมการสอนภาษาอังกฤษ 2.” กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- สุพรรณิ อาศักราช และนันทวิ วัชระสิทธิ์. (2557). “การพัฒนาบทเรียนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษแบบเน้นภาระงานโดยใช้เอกสารจริงด้านสังคมและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา.” นครปฐม: ภาควิชาครุศาสตร์ คณะศึกษาศาสตร์และพัฒนศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน.
- อารติ อภิวงศ์งาม. “การเรียนรู้ภาษาผ่านการเรียนรู้แบบข้ามวัฒนธรรม.” *วารสารศิลปศาสตร์มหาวิทยาลัยแม่โจ้* 2, 1 (มกราคม-มิถุนายน): 105-117.
- บุญศิริ อนันตเศรษฐ. (2544). “การพัฒนากระบวนการเรียนการสอนเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการเรียนรู้ด้วยตนเองของผู้เรียนในระดับมหาวิทยาลัย.” สถาบันภาษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ภาษาต่างประเทศ

- Belgin Tanriverdi. (2007). *Film Analysis through Linguistic base*. Accessed March 12. Available from <http://files.eric.ed.gov/>
- Birulé, Muntané J. (2016). “Watching subtitled films can help learning foreign languages.” *PLOS ONE* 11, 6 (June): 1-10.
- Cowan, R. (2008). *The teacher's grammar of English*. New York: Cambridge University Press.
- Crystal, D. (2003). *English as a global language* (2nd ed.). Cambridge: Cambridge University Press.
- Damnet, Anamai. (2008). *Enhancing acquisition of intercultural nonverbal competence: Thai English as a Foreign language learners and the use of contemporary English language films*. PhD thesis, Victoria University.
- Damnet, Anamai, and Borland, Helen. (2007). *Acquiring nonverbal competence in English language contexts: the case of Thai learners of English viewing American and Australian films*. *Journal of Asian Pacific Communication*, 17 (1). Pp. 127-148. ISSN 0957-6851.

- De Bot, Kees., Lowie Wander., and Marjolijn Verspoor. (2005). **Second language acquisition: An advanced resource book**. London: Routledge.
- Di Biase, Bruno. (2002). **Developing a second language: Acquisition, processing and pedagogy of Arabic, Chinese, English, Italian, Japanese, Swedish**. Melbourne: Language Australia.
- Doughty, Catherine J., and Long Michael H. (2003). **The handbook of second language acquisition**. Oxford: Blackwell.
- Dufon, Margaret A., and Churchill Eton. (2006). **Language learners in study abroad contexts**. New York: Multilingual Matters Ltd.
- Ebrahimi, Yasser., and Bazaee Parisa. "The effect of watching English movies with standard subtitles on EFL learners' content and vocabulary comprehension." **Journal of Applied Linguistics and Language Research** 3, 5: 284-295.
- Etemadi, Aida. (2012). "Effects of bimodal subtitling of English movies on content comprehension and vocabulary recognition." **International Journal of English Linguistic** 2, 1 (February): 239-248.
- Gass, Susan M., and Selinker Larry. (2001). **Second language acquisition: An introductory course**. 2nd ed. Mahwah, New Jersey: Lawrence Erlbaum.
- Hu, S. F. (2006). "On teaching non-English majors listening and speaking through videos." **China English Language Education Association Journal** 29, 2: 42-48.
- Ismaili, Merita. (2013). "The effectiveness of using movie in the EFL classroom – A study conducted at South East European University." **Academic Journal of Interdisciplinary Studies** 2, 4 (May): 121-132.
- Lantolf, James P. (2000). **Sociocultural theory and Second language Learning**. New York: Oxford University Press.
- Li, Xianghui., and Wang, Peng. (2015). "A research on using English movies to improve Chinese college students' oral English." **Theory and Practice in Language Studies**. 5, 5 (May): 1096-1100.
- Mitchell, Rosamond., and Myles Florence. (2004). **Second language learning the ories**. 2nd ed. New York: Oxford University Press.
- Kaboocha, Raniah H. (2016). "Using movies in EFL classrooms: A study conducted at the English language institute (ELI), King Abdul-Aziz University." **English Language Teaching** 9, 3 (February): 248-257.
- Kajomboon, B. (1989). "Video in language class." **PASAA** 19, 1: 41-49.
- Khan, Atiya. (2015). "Using films in the ESL classroom to improve communication skills of non-native learners." **ELT Voices- International Journal for Teachers of English** 5, 4: 46-52.
- Potgieter, A. P. & Conradie, S. (2013). **Explicit grammar teaching in EAL classroom: Suggestions from isiXhosa speakers' L2 data**. Southern African Linguistic and Applied Language Studies, 31(1): 111-127.

- Sabouri, Hossein., and Zohrabi Mohammad. (2015). "The impact of watching English subtitled movies in vocabulary learning in different genders of Iranian EFL learners." **International Journal on Studied in English Language and Literature (USELL)** 3, 2 (February): 110-125.
- Stewart, David M. (2006). "Film English: Using films to teach English." **Journal of English Education** 24 (May): 1-17.
- Faqe, Chiaye K. (2017). "The effectiveness of English movie subtitles in vocabulary learning among Iraqi Kurdistan EFL learners: Soran university EFL learners as an example." **International Journal of Current Advanced Research** 6, 3 (March): 2590-2594.
- Wang, Chun. (2016). "Effect of watching feature films in English learning for Chinese college students." Master of art. Multidisciplinary Studies Theses. State University of New York College at Buffalo.
- Wang, Youming. (2009). "Using films in the multimedia English class." **English Language Teaching**.2, 1 (March): 179-184.
- White, Lydia. (2005). On the nature of interlanguage representation: Universal grammar in the second language. In C. J. Doughty @ M. H. Long (Eds.), **The Handbook of Second Language Acquisition** Melbourne, VIC: Blackwell: 19-42.
- Xiaoqiong, Hu., and Xianxing, Jiang. (2008). "Using film to teach EFL students English language skills." **Changing English**. 15, 2 (June): 235-240.